ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 71.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ***ПЯТНИЦА,*** *10-го Сентября.* — **1848** — *Wilno.* ***PIĄTEK,*** *10-go Września.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 2-го Сентября.

Высочайшій Манифестъ.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,

ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССІЙСКІЙ,

и проч., и проч., и проч..

Объявляемъ всѣмъ вѣрнымъ Нашимъ подданнымъ:

Въ 6-й день Февраля сего года возвѣстили Мы вѣрноподданнымъ Нашимъ о благополучномъ обрученіи Любезнѣйшаго Сына Нашего, Великаго Князя Константина Николаевича, съ Великою Княжною Александрою Іосифовною; нынѣ, 30 го сего мѣсяца, съ обычнымъ торжествомъ послѣдовало и самое бракосочетаніе Ихъ Высочествъ, въ Соборной церкви Зимняго Дворца, въ присутствіи Нашемъ.

День сей, въ который Православная церковь чествуетъ память Святаго Благовѣрнаго Великаго Князя Александра Невскаго, избрали Мы для совершенія Священнаго сего обряда въ томъ благоговѣйномъ упованіи, что молитвами Угодника Божія, Нашего Вѣнценоснаго предка, нѣкогда прославившаго имя Русское на берегахъ Невскихъ, несомнѣнно призовется на любезныхъ сердцу Нашему новобрачныхъ благословеніе Божіе, безъ котораго суетны и тщетны всѣ дѣла человѣческія.

Воздавъ отъ глубины души благодареніе Верховному Судебъ Строителю, Мы вполнѣ увѣрены, что всѣ Наши подданные раздѣлятъ съ Нами и семейную Нашу радость и Наши надежды на прочное благоденствіе юной четы.

Данъ въ Санктпетербургѣ въ тридцатый день Августа, въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемъ сотъ сорокъ восьмое, Царствованія же Нашего въ двадцать третіе.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ С. Петербургѣ,
30-го Августа 1848 года.

—

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 2-go Września.

Najwyższy Manifest.

Z BOŻÉJ ŁASKI

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ I SAMOWŁADZCA WSZECH ROSSYI

i t. d. i t. d. i t. d.

Obwieszczamy wszystkim wiernym Naszym poddanym:

W dniu 6 Lutego bieżącego roku oznajmiliśmy wiernym poddanym Naszym o pomyślném zaręczeniu Najmilszego Syna Naszego, Wielkiego Xięcia Konstantego Nikołajewicza z Wielką Xiężniczką Alexandrą Józefówną; teraz, 30-go bieżącego miesiąca, ze zwykłą uroczystością, odbył się obrzęd ślubu Ich Wysokości w Soborné; Cerkwi Zimowego Pałacu, w Naszéj obecności.

Dzień ten, w którym Cerkiew Prawosławna święci pamięć Świętego Wielkiego Xięcia Alexandra Newskiego, obraliśmy dla dopełnienia tego Świętego obrzędu, w téj pobożnéj nadziei, że wstawienie się Świętego Pańskiego, Naszego ukoronowanego Przodka, który niegdyś wsławił imię Ruskie nad brzegami Newy, nieomylnie wyjedna dla miłych sercu Naszemu nowo-zaślubionych, błogosławieństwo Boże, bez którego czcze i próżne są wszelkie dzieła ludzkie.

Oddawszy z głębi duszy dziękczynienia Najwyższemu Rządzcy Losów, mamy niepłonną otuchę, że wszyscy Nasi poddani podzielą z Nami i Rodzinną radość Naszę i nadzieje Nasze stałéj pomyślności młodego stadła.

Dan w St. Petersburgu, dnia 30 Sierpnia, roku od Narodzenia Chrystusa tysiąc ośmset czterdziestego ósmego, Panowania zaś Naszego dwódziestego trzeciego.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

St. Petersburg;
30-go Sierpnia 1848 roku.

—

Высочайшими Грамотами, 10-го Августа, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами, по засвидѣтельствованію Главнокомандующаго Отдѣльнымъ Кавказскимъ Корпусомъ, ордена Св. Анны 1-й степени, Командиръ Кавказской Резервной Гренадерской Бригады, Генералъ-Маіоръ Баронъ *фонъ Врангель 2 й*, и Св. Станислава 1-й степени, Командиръ 1-й Бригады, 21-й Пѣхотной Дивизіи, Генералъ-Маіоръ *Бриммеръ 1 й*, за отличное мужество, распорядительность и неусыпную дѣятельность, оказанныя ими при осадѣ и взятіи Гергебиля и въ особенности въ дѣлѣ 23-го Іюня сего года.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 4 Сентября.

Въ сегодняшнемъ прусскомъ національномъ собраніи происходили весьма жаркія пренія, результатомъ коихъ будетъ удаленіе — или всей лѣвой стороны изъ собранія, или всѣхъ министровъ изъ кабинета. Еще 9 Августа, по поводу кровопролитныхъ происшествій въ Свидницѣ, національное собраніе, по предложенію депутатовъ Штейна и Шюца, значительнымъ большинствомъ голосовъ опредѣлило: 1) чтобы свидницкій гарнизонъ былъ перемѣненъ, и 2) „чтобы военный министръ приказомъ по армiи объявилъ, что офицеры обязаны удерживаться отъ всѣхъ реакціонныхъ усилій, и не только избѣгать какихъ либо недоразумѣній съ частными лицами, но сверхъ сего, посредствомъ сближенія съ гражданами и поддержанія съ ними согласія, убѣждать ихъ въ томъ, что искренно желаютъ способствовать осуществленію предположеннаго народнаго устава; но если бы это было несогласно съ политическимъ ихъ убѣжденіемъ, то долгъ чести ихъ требуетъ, чтобы они просили отставки.“— Сегодня министерство увѣдомило собраніе, что первое постановленіе приведено уже въ исполненіе; относительно же втораго, министерство объявляетъ, что исполнить онаго не думаетъ, потому поводу, что подобный приказъ по арміи повлекъ бы за собою пагубныя послѣдствія, что военному министру хорошо извѣстно, что какъ онъ, такъ и прочіе министры отвѣтственны, и что по долгу службы онъ долженъ дѣйствовать какъ противъ реакціонныхъ, такъ и революціонныхъ усилій. Депутатъ Штейнъ предложилъ, чтобы до начатія очередныхъ занятій собраніе объявило, что во избѣжаніе несогласій въ собраніи, поставляется въ непремѣнную обязанность министерству, сказанное опредѣленіе привести въ исполненіе. Депутатъ Беншъ объявилъ за симъ, что онъ считаетъ лишнимъ поддерживать преніями сіе предложеніе, ибо само собою разумѣется, что министерство или должно исполнять постановленія собранія, или же выйти въ отставку; въ слѣдствіе сего, большинствомъ 198 голосовъ противъ 148 рѣшено было приступить къ обсужденію предложенія Штейна до начатія очередныхъ дѣлъ; но по предложенію депутата Унруга опредѣлили дальнѣйшія пренія отсрочить до четверга (7 Сент.), чтобы депутатамъ предоставить время, зрѣло разсмотрѣть сей вопросъ, который причинитъ, или паденіе министерства, или разногласіе въ собраніи.

— 1-го с. м. произведенъ размѣнъ ратификацій перемирія въ Любекѣ заключеннаго между германскимъ союзомъ и Даніею; Датское правительство сдѣлало распоряженіе о снятіи блокады.

— Министерство народнаго просвѣщенія предписало, чтобы въ каждой провинціи произведены были выборы училищныхъ смотрителей и учителей, которые должны собраться для общаго совѣщанія на счетъ преобразованія высшихъ учебныхъ заведеній.

— Дѣвица Шредеръ, предсѣдательствующая донынѣ въ Лейпцигскомъ клубѣ эманципированныхъ дѣвицъ, подала въ здѣшній судъ жалобу на прибывшаго сюда изъ Лейпцига литератора, который бѣжалъ съ казною сего же клуба, нынѣ уже закрытаго, заключавшею 23 таллера.

— По 3 е Сентября заболѣло здѣсь эпидемическою болѣзнію 480 чел., изъ которыхъ выздоровѣло 55, умерло 301 чел.

6 Сентября.

Во вчерашнемъ засѣданіи національнаго собранія, депутатъ Эльснеръ, по званію докладчика коммиссіи прошеній, ходатайствовалъ о предоставленіи предпочтенія предложенію: чтобы полученное изъ

Przez Najwyższe Dyplomata, 10-go Sierpnia, Najłaskawiej mianowani zostali Kawalerami, na poświadczenie Głównodowodzącego Oddzielnym Korpusem Kaukazkim, Orderu Św. Anny 1-éj klassy: Dowódzca Brygady Kaukazkiéj Rezerwowéj Grenadyerów, Jenerał-Major Baron *Wrangel* 2, i Św. Stanisława 1-éj klassy: Dowódzca 1-éj Brygady 21-éj Dywizyi Piechoty, Jenerał-Major *Brimmer* 1,— za znakomite męztwo, trafne rozporządzenia i niezmordowaną czynność, okazane przez nich przy oblężeniu i zdobyciu Gergebilu, a szczególniéj w rozprawie d 23 Czerwca r. b.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, 4 września.

Na dzisiejszém posiedzeniu Prusskiego Zgromadzenia Narodowego toczyły się bardzo burzliwe rozprawy, których wypadkiem być musi, ustąpienie albo całéj Lewéj Strony ze Zgromadzenia, albo wszystkich Ministrow z gabinetu. Jeszcze d 9 sierpnia, z powodu krwawych wypadków zaszłych w Swidnicy, uchwaliło Zgromadzenie Narodowe, na wniosek Deputowanych Stein i Schutz, znaczną większością głosów: 1) aby załoga Swidnicy była zmienioną, i 2) „aby Minister wojny w rozkazie do armii oświadczył, iż oficerowie winni się wstrzymać od wszelkich reakcyjnych usiłowań, i nie tylko unikać jakichbądź nieporozumień z cywilnymi, ale nadto przez zbliżenie się do obywateli i zgodę z niemi, okazać, że szczérze i z poświęceniem przyczynić się pragną do ustalenia konstytucyjnego porządku rzeczy; gdyby się zaś to nie zgadzało z ich politycznem przekonaniem, obowiązkiem ich honoru jest wystąpić z armii.“— Dziś więc Ministerstwo zawiadomiło Zgromadzenie, że piérwsza uchwała została już wykonaną; co się zaś tyczy drugiéj, oświadcza Ministerstwo, że jéj wykonać nie myśli, a to z powodu, że podobny rozkaz do armii zgubne za sobą pociągnąłby skutki, że Minister wojny wie dobrze, iż równie on, jak inni Ministrowie, jest odpowiedzialnym, i że jego obowiązkiem jest występować zarówno naprzeciw reakcyjnym jak i rewolucyjnym zamachom.“— Deputowanych Stein wnosił, aby Zgromadzenie, przed przystąpieniem do porządku dziennego uchwaliło: iż dla uniknienia rozdwojenia w Zgromadzeniu, najkonieczniejszym jest obowiązkiem Ministerstwa, uchwałę powyższą wykonać. Po oświadczeniu Deputowanego Bensch, że nie widzi potrzeby popierać tego wniosku, ponieważ się samo przez się rozumie, że Ministerstwo albo musi uchwały Zgromadzenia wykonywać, albo z gabinetu ustąpić; większością głosów 198 przeciw 148 postanowiono zająć się wnioskiem Steina przed porządkiem dziennym; atoli na wniosek Deputowanego Unruh, uchwalono odłożyć dalsze nad nim rozprawy do czwartku, d. 7, aby Deputowanym zostawić czas do porozumienia się w tak ważnéj kwestyi, gdzie idzie o upadek gabinetu, lub rozdwojenie Zgromadzenia.

— Dnia 1-go b. m. wymienione zostały w Lubece ratyfikacye zawartego zawieszenia broni między Związkiem Niemieckim a Dania. Rząd tego ostatniego kraju wydał rozkazy cofnięnia blokady.

— Ministerstwo oświecenia publicznego zaleciło w każdéj prowincyi wybory Dyrektorów i Nauczycieli szkół, którzy naradzać się mają nad reformą wyższych zakładów naukowych.

— Panna Schröder, przewodnicząca dotychczas w Lipskim klubie emancypowanych panien, zapozwała przed sąd tutejszy przybyłego tu z Lipska literata, który uciekł z kassą tegoż klubu, dziś już nieistniejącego, wynoszącą 23 tal.

— Do d. 3 września zapadło tu na cholerę osób 480, z tych umarło 301, wyzdrowiało 55.

Dnia 6 września.

Na wczorajszém posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, Deputowany Elsner, jako sprawozdawca Kommissyi petycyjnéj, żądał pierwszeństwa przed porządkiem dziennym dla następującego wniosku: aby petycya z Lignicy,

Лигница прошеніе, требующее, чтобы правительство доставило вспомоществованіе бѣднымъ ткачамъ въ Судетахѣ, преимущественно же на Совиной горѣ, было передано министерству для немедленнаго удовлетворенія. Предложеніе сіе было принято.

— Завтрашній день будетъ весьма важенъ. Вся національная гвардія объявила себя въ пользу національнаго собранія. Здѣсь поговариваютъ уже объ именахъ новыхъ министровъ, такъ какъ Гг. Ауэрсвальдъ, Шрекенштейнъ и Кюльветтеръ подали уже въ отставку.

— Изъ Франкфурта получено здѣсь извѣстіе, что на дняхъ Австрія препроводила центральной власти объявленіе, что подъ единствомъ Германіи она вовсе не подразумѣваетъ соединенія всѣхъ отдѣльныхъ странъ въ одно государство, и что она намѣрена дѣйствовать въ этомъ духѣ.

9 Сентября.

Въ *Preussisch-Anzeiger* напечатано: „Вчера всѣ министры подали Королю просьбы объ увольненіи, но Е. В. еще не рѣшился изъявить своего согласія. Сегодня приглашенъ былъ Королемъ въ Санъ-суси президентъ національнаго собранія Грабовъ.“ (Въ *Borsenhalle* пишутъ, что поводомъ къ увольненію министровъ было принятіе на сеймѣ, большинствомъ 67-ми голосовъ, предложенія оппозиціонной партіи).

Австрія.

Вѣна, 5 Сентября.

Министръ публичныхъ работъ г-нъ Шварцеръ, выходитъ изъ кабинета; Г. Добльгофъ передаетъ министерство внутреннихъ дѣлъ, бывшему до сихъ поръ министромъ юстиціи г-ну Баху, а самъ пріиметъ министерство духовныхъ дѣлъ или просвѣщенія. Министерство публичныхъ работъ ввѣрено члену національнаго собранія въ Франкфуртѣ г-ну Мейеру, а министерство юстиціи предложено президенту сейма г-ну Стробаху, но онъ отказался.

— Находящіеся здѣсь Венгерскіе министры: Бальтіани, Эстергази и Дикъ, не уладили въ нашемъ кабинетѣ кроатскихъ дѣлъ, и прежде нежели Кроатскій банъ сдѣлаетъ движенія впередъ, теперешній Венгерскій кабинетъ не будетъ уже существовать.

— По письмамъ изъ Турина, отъ 18 Августа, министерство обнародовало манифестъ, которымъ объявляетъ, что капитуляція, заключенная въ Миланѣ, не имѣетъ ни какой силы, и что оно просило Францію о вооруженной интервенціи.

7 Сентября.

Въ здѣшней газетѣ напечатано: „Переговоры съ Сардинскимъ Королемъ о возстановленіи мира имѣли еще мало успѣха. Правительство рѣшилось между тѣмъ не медлить введеніемъ въ Ломбардо-Венеціанскомъ королевствѣ новаго устройства, и созвать для этого, въ самомъ непродолжительномъ времени, изъ всѣхъ провинцій депутатовъ въ Верону. Они должны будутъ обсудить и составить правила о будущемъ управленіи областью. Избраніе сихъ депутатовъ должно, какъ мы слышали, быть совершенно независимое, и число ихъ будетъ соразмѣрно народонаселенію. Внутреннее управленіе въ Ломбардіи будетъ чисто италіянское.“

— Утверждаютъ, что Венгерскій палатинъ, эрцгерцогъ Стефанъ, имѣетъ быть назначенъ италіанскимъ Вице Королемъ.

— Изъ Праги прибыла сюда депутація съ протестомъ противъ утвержденнаго министерствомъ опредѣленія на счетъ уничтоженія отряда національной гвардіи. Слѣдственная коммиссія на Градшинѣ еще не кончила трудовъ своихъ. Баронъ Виллани, правда, освобожденъ, но Рупертъ и Сабини содержатся еще подъ арестомъ.

Венгрія. *Пестъ, 29 Августа.*

Императоръ приказалъ венгерскому военному министетству распорядиться, чтобы расположенные въ Венгріи полки, не принадлежащіе къ венгерской коронѣ, замѣнены были собственно венгерскими полками, въ другихъ странахъ расположенными гарнизономъ, за исключеніемъ однако находящихся въ дѣйствующей италійской арміи.

— Намъ извѣстно изъ достовѣрнаго источника то важное для имперіи извѣстіе, что политическое мнѣніе, въ отношеніи соединенія нашего военнаго мини-

żądająca, iżby rząd udzielił skuteczne wsparcie biédnym tkaczom w Sudetach, przedewszystkiem zaś na Sowiéj Górze, przekazaną została Ministerstwu celem śpiesznego jéj uskutecznienia. Wniosek ten przyjęty został.

— Jutrzejszy dzień będzie nader ważny. Cała gwardya narodowa miała się oświadczyć za Zgromadzeniem Narodowem. Obiegają tu już nowe listy Ministrów, gdyż PP. Auerswald, Schreckenstein i Kühlwetter złożyli już swoje urzędy.

— Z Frankfurtu nadeszła tu wiadomość, że Austrya w tych dniach przesłała Władzy Centralnéj oświadczenie, iż przez jedność Niemiec nie rozumie wcale zlania się wszystkich pojedyńczych krajów w jedno Państwo, i że w tym duchu postępować zamyśla.

Dnia 9 września.

W *Preussisch-Anzeiger* czytamy: „Wczoraj wszyscy Ministrowie złożyli w ręce Króla prośby o dymissye; atoli Jego Kr. Mość nie udzielł im jeszcze stanowczéj odpowiedzi. Dziś wezwany został przez Króla do Sans-Soucis, Prezydent Zgromadzenia Narodowego, P. *Grabow*. (Gazeta *Börsenhalle* dodaje, iż powodem dymissyi Ministrów było przyjęcie na Sejmie, d. 7, większością 67 głosów, wniosku Oppozycyi, przeciwnego Ministrom).

Austrya.

Wiedeń, 5 września.

Minister robót publicznych, P. Schwarzer, wychodzi z gabinetu, P. Doblhof oddaje ministerstwo spraw wewnętrznych dotychczasowemu Ministrowi sprawiedliwości, P. Bach, a sam obejmuje wydział wyznań lub oświecenia. Ministerstwo robót publicznych ofiarowano członkowi Zgromadzenia Narodowego w Frankfurcie P. Maier, a sprawiedliwości Prezesowi Sejmu P. Strobach, ale ten ostatni odmówił.

— Obecni tu Ministrowie Węgierscy: Bathyany, Esterhazy i Deak nie załatwili z gabinetem naszym sprawy Kroackiéj: nim ban Kroacyl posunie się daléj, sądzą tu, że już się gabinet Węgierski rozwiąże.

— Podług listów z Turynu, pod d. 18 sierpnia, Ministerstwo tameczne wydało manifest, w którym obwieszcza, że kapitulacya zawarta w Medyolanie nie ma żadnéj mocy, i że prosiło Francyą o zbrojną interwencyą.

Dnia 7 września.

W *Gazecie Wiedeńskiéj* czytamy: „Układy z Królem Sardyńskim o zawarcie pokoju nie wiele postąpiły. Tymczasem Rząd nasz postanowił nie zwlekać dłużéj zaprowadzenia nowéj formy rządu w Królestwie Lombardzko-Weneckiem i zwołania w tym celu, jak najrychléj, do Werony, deputowanych ze wszystkich prowincyi, którym ma bydź poruczono roztrząsnąć i oznaczyć zasady przyszłego rządu. Wybór tych deputowanych, ma być, jakeśmy słyszeli, zupełnie swobodny, a liczba ich odpowiedna ludności. Administracya wewnętrzna w Lombardyi ma być czysto Włoska.“

— Zapewniają, że Arcy-Xiążę Stefan, Palatyn Węgier, przeznaczony jest na Wice-Króla Włoskiego.

— Z Pragi przybyła tu deputacya z protestacyą przeciwko zatwierdzonemu przez Ministerstwo zniesieniu tak zwanéj *Swornosci* (oddziału gwardyi narodowej). Kommissya śledzcza na Hradszynie jeszcze prac swych nie ukończyła. Baron Villani został wprawdzie uwolniony, ale Rupert i Sabine siedzą jeszcze w więzieniu.

Węgry. *Pest, 29 sierpnia.*

Cesarz Jego Mość wydał do Węgierskiego ministerstwa wojny rozporządzenie, aby półki w Węgrzech stojące, a do korony Węgierskiéj nie należące, zastąpione zostały przez półki Węgierskie w innych krajach załogą stojące, z wyłączeniem wszakże tych, które obecnie stoją we Włoszech przed nieprzyjacielem.

— Z pewnego źródła udzielić możemy tę ważną dla Cesarstwa wiadomość, że opinia polityczna pod względem połączenia naszego ministerstwa wojny z Wiedeńskiem,

стерства съ вѣнскимъ, получило такой оборотъ, что въ Вѣнѣ должно скоро послѣдовать рѣшеніе сего вопроса. Министры Баттіани и Деакъ уже отправились по сему дѣлу въ Вѣну.

— Около 300 дѣвицъ записалось въ армію; онѣ даютъ клятву, что пребудутъ вѣрны своей присягѣ.

Фіуме, 1 Августа.

Вчера, по прибытіи сюда курьера, отправленнаго Кроатскимъ Баномъ къ Вице-Жупану Буневичу, вступилъ сюда отрядъ Грейцеровъ и Шерезанцевъ въ 1,000 чел., и отъ имени Кроатскаго Короля вступилъ въ нашъ городъ, послѣ чего расположился въ казармахъ и занялъ караулы. Спокойствіе ни на одну минуту не было нарушено. Національная гвардія распущена. Венгерскій губернаторъ и разные чиновники приготовляются къ отъѣзду. Всѣ чиновники, кромѣ правительственныхъ, остались при своихъ должностяхъ. Вице-Жупанъ Буневичъ издалъ къ жителямъ вольнаго города и Фіумскаго округа, прокламацію, въ которой убѣждаетъ ихъ, что онъ прибылъ сюда въ качествѣ ихъ друга и защитника, ручается за безопасность личности и имуществъ, обѣщаетъ удержать городскія права въ духѣ національномъ, а также италіянскій языкъ и другія принадлежности народности. Въ заключеніе приглашая ихъ къ соблюденію порядка и спокойствія, изъявляетъ имъ братское привѣтствіе всей кроатско-славянской націи. (Фіуме, донынѣ вольный венгерскій портовый городъ, лежитъ при кварнерскомъ заливѣ адріатическаго моря; имѣетъ апелляціонный и вексельный суды, врачебную управу, гимназію, коллегію съ прекрасною церковію, значительные заводы и ведетъ обширную торговлю. Народонаселеніе простирается до 8,000 чел.

Аграмъ, (въ Кроаціи), 3 Сентября.

Два батальона Бродскаго пограничнаго полка, переправились при Вуковарѣ чрезъ Дунай, безъ всякаго препятствія. Банъ на сей недѣлѣ лично отправится противъ Венгерцевъ съ корпусомъ въ 56,000 чел. Онъ имѣетъ при себѣ артиллерійскій паркъ въ 60 орудій. Изъ низовыхъ окрестностей въ то же время подвигаются всѣ иррегулярныя войска противъ верхней Венгріи. Банъ велѣлъ уже выдавать билеты для судоходства по рѣкамъ Саве и Дунаю, и объявилъ, что военныя дѣйствія его нисколько не будутъ мѣшать торговлѣ по сим рѣкамъ.

Франція.

Парижъ, 5 Сентября.

Въ засѣданіи національнаго собранія, 4-го числа, министръ финансовъ Гудшо объявилъ, что такъ какъ бюджетъ вѣрно еще не скоро поступитъ на обсужденіе, то правительство признало необходимымъ предложить часть бюджета, заключающую постоянные налоги, чтобы можно было заблаговременно произвести въ департаментахъ раскладку оныхъ. Опасеніе на счетъ усиленія постоянныхъ налоговъ, неосновательно. За симъ собраніе перешло къ очередному занятію дѣлъ, то есть занялось продолженіемъ преній, пріостановленныхъ на прошедшей недѣлѣ, относительно отмѣненія постановленія 2-го Марта 1848 года, ограничивающаго время работы 10-ю часами. Въ заключеніе Г. Монтрель возобновилъ свое мнѣніе, чтобы преніямъ по проекту устава были посвящены четыре дня въ недѣлю, то есть Понедѣльникъ, Вторникъ, Среда и Четвергъ; два же остальные дня, Пятница и Суббота, другимъ дѣламъ. Это мнѣніе было принято и засѣданіе отсрочено.

— Парижскій корреспондентъ сообщилъ бельгійской газетѣ *l'Indépendant*, что въ слѣдствіе засѣданія совѣта министровъ, отправленъ въ Вѣну курьеръ, съ объявленіемъ австрійскому правительству, что если въ опредѣленный срокъ посредничество Франціи не будетъ принято, то альпійская армія перейдетъ чрезъ границу на помощь піемонтской, для начатія военныхъ дѣйствій по окончаніи перемирія.

— Говорятъ, что генералъ Кавеньякъ пригласилъ къ вступленію въ службу многихъ генераловъ, отставленныхъ временнымъ правленіемъ безъ всякой причины, за шесть мѣсяцевъ предъ симъ, и намѣренъ послать ихъ въ альпійскую армію. Австрійская армія въ Италіи значительно усиливается. Въ Модене собирается въ лагерь 25 тысячъ человѣкъ.

taki wzięła obrót, iż rozwiązanie téj kwestyi wkrótce w Wiedniu nastąpić powinno. Ministrowie Bathyany i Deak wyjechali już w tym interessie do Wiednia.

— Około 300 dziewcząt zapisało się do obozu naszego; składają one przysięgę, że swym kompaniom wiernemi pozostaną.

Fiume, 1 września.

Wczoraj, zaraz po przybyciu tu gońca wysłanego przez Banusa Kroacyi do Vice-Żupana Buniewacza, wkroczyło tu około 1,000 Grencerów i Szereczanów i w imieniu Króla Kroacyi objęli w posiadłość nasze miasto, poczém zajęli koszary i warty. Spokojność nie była ani na chwilę naruszoną. Gwardya narodowa rozwiązała się. Gubernator Węgierski Erdoedy i różni urzędnicy gotują się do wyjazdu. Wszystkie władze miejscowe, oprócz rządowych, pozostały na swych posadach. — Wice-Żupan Buniewacz wydał do mieszkańców wolnego miasta i okręgu Fiume odezwę, w któréj zapewnia ich, że przybył jako ich przyjaciel i opiekun, zaręcza bezpieczeństwo osób i majątku, przyrzeka utrzymać swobody municypalne w duchu praw ojczystych, oraz używanie języka Włoskiego i innych narodowości. W końcu wzywając ich, aby porządek i spokojność utrzymali, załącza im braterskie pozdrowienie całego Kroacko-Sławiańskiego narodu. (Fiume, dotychczas wolne portowe miasto Węgierskie, leży nad odnogą m. Adryatyckiego, Quarnaro; jest stolicą Sądu Appelacyjnego dla Pobrzeża, Sądu Wexlowego i urzędu zdrowia. Ma gimnazyum, kolegiatę z pięknym kościołem, znaczne fabryki cukru. płótna, sukna, skór i tabaki, oraz znaczny prowadzi handel. Liczba mieszkańców wynosi około 8,000).

Agram (w Kroacyi), 3 września.

Dwa bataliony Broodzkiego półku pogranicznego, przeprawiły się pod Wukowar przez Dunaj bez żadnéj przeszkody. Sam Banus w tym tygodniu ruszy w 56,000 ludzi przeciw Węgrom. Ma on przy sobie park artylleryi z 60 dział złożony. Z niższych okolic ciągną jednocześnie wszystkie nieregularne wojska przeciw wyższym Węgrom. Banus kazał już wygotować karty bezpieczeństwa dla żeglugi na Sawie i Dunaju, i oświadczył, iż wojenne jego działania bynajmniéj handlowi na rzekach przeszkadzać nie będą.

Francya.

Paryż, 5 września.

Na posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego z d. 4 września, Minister skarbu, Goudchaux, oświadczył, że gdy cały budżet zapewne nie tak prędko będzie mógł być wzięty pod narady, rząd uznał potrzebnem przełożyć tymczasem jednę część jego, która obejmuje podatki stałe, aby rozkład ich po departamentach wcześnie mógł nastąpić. Obawa względem podwyższenia podatków stałych jest zresztą bezzasadna. — Następnie Zgromadzenie przeszło do porządku dziennego, to jest do przerwanych w przeszłym tygodniu rozpraw względem zniesienia postanowienia z d. 2 marca 1848 roku, ograniczającego czas pracy do 10 godzin. Nakoniec, P. Montreuil ponowił swój wniosek, aby rozprawom nad projektem ustawy tylko cztéry posiedzenia w tygodniu poświęcić, to jest, Poniedziałki, Wtorki, Środy i Czwartki; dwa zaś inne dni Piątek i Sobotę, innym interessom. Ten wniosek został przyjęty i posiedzenie odroczone.

— Paryzki korrespondent gazety Belgijskiéj *l'Independant* donosi, iż w skutek posiedzenia Rady Ministrów, wysłany został do Wiednia goniec, ze stanowczém oświadczeniem Rządowi Austryackiemu, że jeśli w oznaczonym czasie pośrednictwo Francyi nie będzie przyjęte, armia Alpejska przekroczy niezwłócznie granicę, na pomoc armii Piemontskiéj, dla rozpoczęcia działań wojennych wnet po upływie terminu zawieszenia broni.

— Mówią, iż Jen. Cavaignac powołał znowu do służby wielu Jenerałów, których Rząd tymczasowy był bez żadnéj przyczyny przed 6-cin miesiącami usunął, i posłał ich do armii Alpejskiéj. Słychać, że armia Austryacka we Włoszech znaczne także otrzymuje posiłki. W Modenie zbiera się obóz od 25,000 ludzi.

— Изъ Турина отъ 30-го Августа сообщаютъ: „Новое министерство, по видимому, благопріятствуетъ желаніямъ націи, требующей возобновленія непріятельскихъ мѣръ. Всѣмъ военнымъ предписано возвратиться въ свои полки.

— Третьяго дня, генералъ Кавеньякъ дѣлалъ смотръ всей вооруженной силѣ, т. е. какъ линейнымъ войскамъ, такъ и національной гвардіи; всѣхъ этихъ войскъ было 70,000 чел. Солдаты начали, третьяго дня, устроивать лагерь на елисейскихъ поляхъ. Въ продолженіе 4 часовъ было уже поставлено 200 палатокъ.

— Изъ Монпелье получено телеграфическое извѣстіе отъ 30 и 31 Августа, что спокойствіе въ этомъ городѣ возстановлено и что суды производятъ изслѣдованіе.

— Одинъ старый Наполеоновскій офицеръ помѣстилъ въ газетѣ *La Patrie* извѣстіе, что Лудовикъ Наполеонъ, въ случаѣ если еще разъ будетъ избранъ, приметъ этотъ выборъ; но иначе не намѣренъ являться во Францію.

— Третьяго дня, вечеромъ, на бульварѣ арестованъ былъ человѣкъ, восклицавшій: „долой Кавеньяка! Да здравствуетъ Лудвикъ Наполеонъ!“ Въ полиціи онъ объявилъ, что онъ занимается продажею газетъ, но ему воспретили это.

6 Сентября

Гаитскій сенаторъ Ардуенъ представилъ генералу Кавеньяку вѣрительныя свои грамоты, по званію гаитскаго посланника при республикѣ.

— Въ слѣдствіе состоявшагося постановленія, подвижная гвардія уже образована. Нынѣ она состоитъ изъ 25 баталіоновъ, по 650 чел. въ каждомъ; жалованья для старыхъ рядовыхъ гвардейцевъ назначено по 1½, а для новыхъ по 1¼ фр. въ сутки, но за то они должны сами себя содержать. Этой новой подвижной гвардіи, состоящей, изъ 16,250 чел. Кавеньякъ хочетъ ввѣрить безопасность Парижа; присоединяя къ ней всего 25,000 чел. лин. войскъ; остальные же 25,000 чел. сихъ войскъ отправятся въ окрестности Меца, гдѣ образованъ будетъ лагерь для 5 дивизій.

— Говорятъ, что въ кабинетѣ возникли несогласія, по поводу италіянскихъ дѣлъ: одни ожидаютъ разрыва со стороны Короля Карла Альберта переговоровъ съ фельдмаршаломъ Радецкимъ, другіе желали бы войны, если Австрія не приметъ ультиматумъ условій. Возникаетъ также вопросъ, кому командовать альпійскою арміею. Многіе, хотя и съ робостію, предлагаютъ маршала Бюжо.

— Нѣсколько представителей, коимъ извѣстно мнѣніе генерала Кавеньяка относительно настоящаго италійскаго вопроса, утверждаютъ, что переговоры Франціи и Англіи съ Австріею, вѣрно доведутъ до благополучнаго конца, ибо послѣ неблагопріятнаго, полученнаго французскимъ правительствомъ, отвѣта, они снова возобновились, и что намѣренія Австріи, также какъ Франціи и Англіи вполнѣ одушевлены миромъ.

— Нынѣшній кабинетный начальникъ по военному министерству, дивизіонный генералъ Шарронъ, назначенъ Алжирскимъ генералъ-губернаторомъ.

— Министръ внутреннихъ дѣлъ, Г. Сенаръ, ввелъ цензуру драматическихъ сочиненій.

— Французское правительство получило отъ своего посланника въ Лондонѣ достовѣрное извѣстіе, что туда прибылъ герцогъ Бордосскій. Множество семействъ легитимистской партіи, находятся уже въ Лондонѣ.

— Въ *Journal de l'Ain* сообщаютъ, что по просьбѣ швейцарскихъ властей, французское правительство разрѣшило впустить въ Энскій департаментъ Италіянцевъ, бѣжавшихъ въ Швейцарію отъ Австрійцевъ; изъ нихъ 200 чел., 26-го числа, имѣли прибыть изъ Женевы въ Треву, гдѣ даны имъ будутъ квартиры у жителей и гдѣ они будутъ получать по 15 ти су въ сутки. Вообще ожидаютъ прибытія 3,000 чел., изъ которыхъ имѣетъ быть составленъ италійскій легіонъ съ французскими офицерами.

7 Сентября.

Въ Монитерѣ сообщаютъ сегодня оффиціально, что Оттоманская Порта признала французскую республику, и что французскій полномочный министръ, генералъ Опикъ, былъ 26-го Августа на торжественной аудіенціи у Султана.

— Въ газетѣ *La Patrie* сообщаютъ, изъ достовѣрныхъ, какъ утверждаютъ, источниковъ, что въ слѣдствіе новыхъ депешей, полученныхъ изъ Вѣны, въ

— Z Turynu piszą pod d. 30 sierpnia: „Nowe ministerstwo zdaje się sprzyjać życzeniom narodu, który żąda nowego rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich. Wszyscy wojskowi otrzymali rozkazy, aby powrócili do swych półków.

— Onegdaj Jenerał Cavaignac odbywał przegląd całéj siły zbrojnéj w Paryżu, tak wojska liniowego jako i gwardyi narodowéj; wojska te były w liczbie około 70,000 ludzi. Mnóstwo żołnierzy rozpoczęło tegoż dnia urządzenie obozu na polach Elizejskich. W 4 godziny stanęło już 200 namiotów.

— Z Montpellier odebrano telegraficzną wiadomość z d. 30 i 31 sierpnia, że spokojność w tém mieście została przywrócona i sądy zajmują się śledztwem.

— **Jeden stary Napoleoński oficer pisze do dz. *la Patrie*, że Ludwik Napoleon, na przypadek gdyby został jeszcze raz wybranym, wybor ten przyjmie; ale inaczéj nie ma zamiaru przybyć do Francyi.**

— **Onegdaj w wieczór aresztowany został na bulwarze jeden człowiek, który głośno krzyczał: „Precz z Cavaignakiem! Niech żyje Ludwik Napoleon!“ W policyi zeznał on, że się zajmuje sprzedawaniem dzienników, i że mu odmówiono na to pozwolenia.**

Dnia 6 września.

Senator hajtyski, Arduin, złożył Jenerałowi Cavaignac pismo, utwierzytelniające go w charakterze Posła Rzeczypospolitéj Hajti.

— W skutku postanowienia gwardya ruchoma została uorganizowaną. Od dziś dnia składa ona się z 25 batal. po 650 ludzi, których żołd pozostawiony jest dla dawnych prostych gwardzistów po 1½ fr., a dla nowych po 1½, ale za to muszą się sami żywić. Téj nowéj ruchoméj gwardyi z 16,250 ludzi złożonéj chce Cavaignac powierzyć bezpieczeństwo Paryża, oddając jéj tylko 25,000 wojska liniowego, reszta 25,000 wojska uda się w okolice Metz, gdzie ma być utworzony obóz z 5 dywizyj złożony.

— Mówią, że gabinet jest w rozdwojeniu z powodu sprawy Włoskiéj; jedni oczekują na zerwanie przez Karola Alberta układów z Feldmarszałkiem Radeckim, inni zaś chcą wyruszyć w pole, skoro Austrya pośrednictwa ostatecznie nie przyjmie. Zachodzi także pytanie, kto ma dowodzić wojskiem Alpejskiem; wiele głosów, lubo z nieśmiałością, proponuje Marszałka Bugeaud.

— Kilku Reprezentantów, którzy znają zdanie Jenerała Cavaignac co do teraźniejszéj kwestyi Włoch, twierdzą, według dz. *Union*: że negocyacye Francyi i Anglii z Austryą zapewne do szczęśliwego doprowadzą końca, gdyż po niepomyślnéj odpowiedzi, jaką rząd francuzki otrzymał, na nowo rozpoczęte zostały; oraz że zamiary Austryi równie jak Francyi i Anglii tchną zupełnie pokojem.

— Jenerał dywizyi Charron, dotychczasowy naczelnik gabinetu w ministerstwie wojny, mianowany jest Jeneralnym Gubernatorem Algieryi.

— Minister spraw wewnętrznych, P. Senard, zaprowadził cenzurę dzieł scenicznych.

— **Rząd francuzki otrzymał od swego Posła z Londynu pewną wiadomość, że tam przybyli oboje Xięstwo Bordeaux. Mnóstwo familii legitymicznego stronnictwa znajduje się już w Londynie.**

— **Według *Journal de l'Ain*, na prośbę władz Szwajcarskich, Rząd francuzki zezwolił na przyjęcie do departamentu Ain, Włochów, którzy przed Austryakami schronili się do Szwajcaryi; 200 z nich ma d. 26 przybyć z Genewy do Trevoux, gdzie rozkwaterowani zostaną u mieszkańców i pobierać będą po 15 sous dziennie. W ogóle oczekiwane są 3,600 ludzi, z których uorganizowana ma być legia Włoska pod francuzkimi oficerami.**

Dnia 7 września.

Monitor donosi dziś urzędowie, że Porta Ottomańska uznała Rzeczpospolitą Francuzką, i że francuzki Pełnomocny Minister, Jen. Aupick, miał d. 26 sierpnia uroczyste posłuchanie u Sultana.

— Dz. *La Patrie* donosi, jak powiada z pewnych źródeł, że w skutku nowych depeszy, otrzymanych z Wiednia, postanowiono w Radzie Ministrow interweniować

министерскомъ совѣтѣ рѣшено предпринять вооруженное вмѣшательство въ Италійскія дѣла и уже отправлены соотвѣтственныя съ сею цѣлію предписанія; между прочимъ, чтобы отрядъ войскъ въ 4,000 человѣкъ высланъ былъ немедленно къ венеціанскимъ берегамъ. Во вчерашнемъ Н-рѣ *Constitutionnel* утверждаютъ, что генералъ Ламорисьеръ получитъ главную команду надъ альпійскою арміею.

— Въ газету *Spectateur Republicain* пишутъ изъ Тулона отъ 4-го Сентября слѣдующее: „Сію минуту получено здѣсь предписаніе вооружить всѣ паровые фрегаты, долженствующіе отплыть въ Марсель для взятія тамъ двухъ линейныхъ пѣхотныхъ полковъ съ соотвѣтственною артиллеріею. Генералъ Мольеръ имѣетъ начальствовать на этою экспедиціею, цѣль которой впрочемъ неизвѣстна. Неужели послѣдовало уже объявленіе войны?‟

Англія.

Лондонъ, 1 Сентября.

Вчера прочитано въ верхней палатѣ утвержденіе Королевою 40 биллей и внесенъ принятый въ нижней палатѣ билль объ открытіи дипломатическихъ сношеній съ Римомъ.

— Закрытіе парламента окончательно назначено 5 Сентября. Королева въ тотъ же день, вмѣстѣ съ супругомъ своимъ, отправится въ путь въ Шотландію. Ея Величество выйдетъ наберегъ въ Дунде и чрезъ Абердинъ поѣдетъ въ Бальморкестль.

— Графъ Нельи, въ прошлый Понедѣльникъ пріѣзжалъ въ Бушигоузъ, къ вдовствующей Королевѣ, безъ всякой свиты. Онъ ѣхалъ чрезъ Гемптонъ въ открытомъ экипажѣ, и встрѣченъ былъ жителями въ радостными восклицаніями.

— Лордъ Гардинджъ возвратился на дняхъ изъ Ирландіи и имѣлъ продолжительный разговоръ съ герцогомъ Веллингтономъ и лордомъ Джономъ Росселемъ.

— Лордъ Россель въ сопровожденіи своей супруги выѣхалъ, вчера, въ Дублинъ, и вчера изъ Голихида отплылъ въ Кингстоунъ.

— Принцъ Лудвикъ Наполеонъ отправился въ Остенде, для свиданія съ дядею Іеронимомъ.

— Г. Луи Бланъ прибылъ сегодня въ Лондонъ.

— Въ *Morning-Post* сообщаютъ, что по извѣстіямъ изъ Португаліи, лордъ Пальмерстонъ намѣренъ послать нѣсколько англійскихъ кораблей въ Тагъ, для защиты Королевы и ея супруга, согласно изъявленному ими желанію.

— По донесеніямъ изъ Дублина отъ 19-го Августа, судъ присяжныхъ по дѣлу Г. Догерти, редактора газеты *Tribune*, снова не могъ согласиться. 16 чел. заключенныхъ, высланы отсюда въ Бельфастъ, такъ какъ по причинѣ чрезвычайнаго скопленія арестантовъ въ Нюгентской и Кильменгамской тюрьмахъ, опасались увеличенія смертности между арестантами.

— Изъ Америки получены извѣстія по 16 Августа. Конгресъ закрылъ свои засѣданія 14 числа, уничтоживъ рабство въ Орегонѣ. Изъ Мексики пишутъ, что Паредесъ не былъ еще арестованъ.

Германія.

Франкфуртъ на Майнѣ, 4 Сентября.

Въ сегодняшнемъ засѣданіи германскаго національнаго собранія, министръ Гекшеръ представилъ договоръ, заключенный между Пруссіею, отъ имени Германіи, съ одной стороны, и Даніею съ другой. присовокупляя, что такъ какъ договоръ сей заключаетъ значительныя отступленія отъ довѣренности, данной центральною властію Прусскому правительству, то центральная власть вправѣ это перемиріе утвердить или отвергнуть. По сему предмету возникли пренія.

— Депутатъ Дальманъ предложилъ министерству слѣдующіе вопросы: 1) Правда-ли, что въ слѣдствіе условій перемирія съ Даніею, Шлезвигъ-Голштейнское правительство должно быть закрыто, и такимъ образомъ временное правительство, признанное центральною властію, получило внезапно качество незаконной власти? 2) Правда-ли, что Мольтке, на коемъ сильно тяготѣютъ жалобы герцогствъ, имѣетъ быть поставленъ въ челѣ новаго временнаго правительства, отъ чего спокойствію сей страны угрожала бы новая опасность? 3) Правда-ли, что при исполненіи условій перемирія, шлезвигскія войска должны отдѣлиться отъ

zbrojno we Włoszech i wydano już stosowne ku temu rozkazy; między innemi zaś, aby 4,000 wojska wysłane było natychmiast ku brzegom Weneckim. Wczorajszy *Constitutionnel* zapewnia, że Jen. Lamoricière obejmie naczelne dowództwo nad armią Alpejską.

— Do dz. *Spectateur Republicain* piszą z Tulonu pod d. 4 września, co następuje: „W téj chwili otrzymano tu rozkaz uzbroić wszystkie fregaty parowe, które mają się udać do Marsylii, dla wzięcia tam na pokład dwóch półków piechoty liniowéj ze stosowną artylleryą. Jenerał Moliere ma dowodzić tą wyprawą, któréj cel zresztą jest niewiadomy. Czyżby już miało nastąpić wypowiedzenie wojny?‟

Anglia.

Londyn, 1 września.

Wczoraj odczytano w Izbie Wyższéj sankcyą Królowéj udzieloną 40 billom, i wniesiono bill przyjęty w Izbie Niższéj o zawiązaniu stosunków dyplomatycznych z Rzymem

— Dzień 5 ty września przeznaczony jest ostatecznie na odroczenie Parlamentu. Królowa tegoż samego dnia z małżonkiem swoim odpłynie do Szkocyi, gdzie w Dundee wysiądzie na ląd, i przez Aberdeen uda się do Balmoralcastle.

— Hr. Neuilly, w zeszły Poniedziałek odwiedził Królowę wdowę, w Bushyhouse, gdzie przybył bez żadnego orszaku Jadąc przed Hampton, w otwartym powozie, witany był przez tłumy ludu oznakami najżywszéj radości.

— Lord Hardinge wrócił w tych dniach z Irlandyi i miał długą rozmowę z Xięciem Wellingtonem i Lordem Johnem Russel.

— Lord Russell w towarzystwie swojéj małżonki wyjechał wczoraj do Dublina i wczoraj z Holyhead odpłynął do Kingstown.

— Xiążę Ludwik Napoleon wyjechał do Ostendy, w celu odwiedzenia swego stryja, Hieronima.

— P. Ludwik Blanc przybył dziś do Londynu.

— W *Morning-Post* donoszą, iż podług wiadomości z Portugalii, Lord Palmerston ma posłać na Tag kilka angielskich okrętów, dla obrony Królowéj i jéj małżonka, a to w skutek własnego ich żądania.

— Według wiadomości z Dublina pod d. 19 sierpnia, Sąd przysięgłych w sprawie P Doherty, Redaktora gazety *Tribune*, powtórnie nie mógł się zgodzić. 16 uwięzionych wysłano ztąd do Belfast, gdyż przepełnienie obudwóch Dublińskich więzień. Newgate i Kilmainham, kazało się lękać wybuchu choroby pomiędzy uwięzionymi.

— Mamy wiadomości z Ameryki dochodzące do 16-go sierpnia. Kongress odroczył się 14-go, zniosłszy niewolnictwo w Oregonie. Z Mexyku donoszą, że Paredes nie był jeszcze uwięziony.

Niemcy.

Frankfurt nad Menem, 4 września.

Na dzisiejszém posiedzeniu Niemieckiego Zgromadzenia Narodowego, Minister Heckscher złożył exemplarz konwencyi, zawartéj między Prussami, w imieniu Niemiec, z jednéj, a Danią z drugiéj strony, dodając, że gdy konwencya ta zawiera znaczne zboczenia od upoważnienia, danego przez władzę centralną rządowi Pruskiemu, władza więc centralna ma prawo to zawieszenie broni zatwierdzić lub odrzucić. Nad tym przedmiotem wszczęły się rozprawy. Deputowany Dahlman uczynił ministerstwu następujące pytanie: 1) Czy to prawda, że w skutek warunków tego zawieszenia broni, Rząd Szlezwicko-Holsztyński ma być rozwiązany, a wydane przezeń prawa i rozporządzenia zniesione; przez co temu Rządowi, który był przez Władzę Centralną uznany, i mocą któregoto uznania zasiadają tu Deputowani Szlezwigsko-Holsztyńscy, nadany został nagle charakter władzy nieprawnéj? 2) Czy to prawda, że Moltke, którego mocno obciążają zażalenia Xięstw, ma być postawiony na czele nowego Rządu tymczasowego, przez co spokojność tego kraju byłaby zagrożoną? 3) Czy to prawda, że przy wykonaniu zawieszenia broni, wojska Szlezwickie odłączone być mają

голштейнскихъ, чѣмъ показанъ будетъ путь къ разсоединенію этихъ герцогствъ? 4) Правда ли, что перемиріе заключено на 7 мѣсяцевъ, чѣмъ у германскаго оружія отнято самое благопріятное время года, для пріобрѣтенія выгоднаго мира? 5) Уступки эти по дозволенію ли германскаго министра иностранныхъ дѣлъ произведены? Извѣстно, что, 9 Іюня, національнымъ собраніемъ было постановлено, что въ Шлезвигъ-Голштейнскомъ герцогствѣ должны быть защищаемы интересы и честь Германіи. Многіе члены собранія требовали, на основаніи закона 28 Іюня, чтобы національное собраніе отказало сему перемирію въ своемъ утвержденіи, и чтобы осуществило свое постановленіе 9 Іюня, по смыслу коего война съ, а ію должна быть кончена энергически. Это подало поводъ къ жаркимъ преніямъ, но кончено тѣмъ, что по отпечатаніи документовъ, касающихся заключеннаго съ Даніею перемирія, и по представленіи въ 24 часа доклада соединенныхъ комитетовъ: политическихъ дѣлъ и центральной власти, назначенъ будетъ день для продолженія совѣщаній по сему предмету.

— 1-го числа было первое засѣданіе законодательной коммиссіи, которая избрала предсѣдателемъ д-ра Биндинга, вице-предсѣдателемъ Г. Гадермана а секретарями Гг. Райнера и Мюллера и постановила, что засѣданія оной будутъ публичныя.

— Съ величайшимъ удивленіемъ узнали здѣсь, что признаніе пословъ, отправленныхъ намѣстникомъ имперіи, встрѣтило затрудненія со стороны французскаго и англійскаго правительствъ.

6 Сентября.

Докладчикъ обоихъ соединенныхъ комитетовъ (политическихъ дѣлъ и центральной власти), депутатъ Дальманъ, представилъ вчера докладъ относительно предложеннаго національному собранію, для утвержденія, заключеннаго между Пруссіею и Даніею договора о перемиріи; и объяснивъ до какой степени Пруссія перешли границы данной ей центральною властію довѣренности, предложилъ свое заключеніе, чтобы собраніе опредѣлило пріостановленіе военныхъ и другихъ мѣръ, необходимыхъ къ исполненію заключеннаго перемирія. Всѣ министры имѣли участіе въ преніяхъ, защищая поведеніе Пруссіи въ Шлезвигскимъ дѣлѣ; не смотря однако на то, сказанное заключеніе утверждено было большинствомъ 238 голосовъ противъ 221; такимъ образомъ заключенному съ Даніею перемирію національное собраніе отказало въ своемъ утвержденіи. Въ слѣдстяіе сего, всѣ министры, вмѣстѣ съ президентомъ совѣта и всѣ помощники статсъ-секретарей оставали свои должности и потребовали у Регента отставки, который согласился на это, и далъ довѣренность депутату Дальману образовать новое министерство.

Герцогство Гогенцоллернъ-Зигмарингенъ.

Владѣтельный нашъ герцогъ Карлъ (родился въ 1785 году), по старости лѣтъ, передалъ кормило правленія сыну своему, герцогу Карлу-Антоню (род. въ 1841 году).

И т а л і я.

Туринъ, 30 *Августа.*

Въ *Journal des Débats* пишутъ изъ Турина слѣдующее: „Послѣ отступленія Короля Карла-Альберта за Тессино и къ По, волненіе, возбужденное въ Піемонтскомъ народонаселеніи несчастіями Сардинской арміи, начало мало по малу утихать, и довѣріе стало возрождаться повсемѣстно Просвѣщенная часть націи и народъ, не лишенный здраваго смысла, начинаютъ смотрѣть съ надлежащей точки на ложныя извѣстія, и злонамѣренныя внушенія и обвиненія въ измѣнѣ, которыми въ послѣднее время наполнялись столбцы итальянскихъ журналовъ. Всѣ увѣрены теперь, что, не смотря на преданность Короля дѣлу италійской независимости, сдѣланы огромныя ошибки, и что нѣкоторымъ генераламъ были не по силамъ важныя порученія, какія Король возлагалъ на нихъ въ продолженіе войны. Даже, какъ кажется, генералъ-интендантство арміи превзошло все, что непредусмотрительность и небреженіе могутъ произвести пагубнаго; но это все еще

od Holsztyńskich, a tém samem utorowana będzie droga do rozłączenia tych Xięstw? 4) Czy to prawda, że zawieszenie broni zawarte zostało na całe 7 miesięcy, przez co odjęto orężowi Niemieckiemu najprzyjaźniejszą porę zimowę do dostania się na wyspy Duńskie, a tém samém do wyjednania korzystnego pokoju? 5) Czy te powolności nastąpiły za przyzwoleniem Niemieckiego Ministra spraw zagranicznych, który jak wiadomo, oświadczył w d. 9 czerwca w Zgromadzeniu Narodowem, iż w Xięstwach Szlezwicko Holsztyńskich mają być bronione sprawa i honor Niemiec?‘‘ – Wielu członków Zgromadzenia żądało, na zasadzie prawa z d. 28 czerwca, aby Zgromadzenie odmówiło temu zawieszeniu broni swego zatwierdzenia, i aby utrzymało uchwałę swoją z d. 9 czerwca, według któréj wojna z Danią powinna być energicznie popieraną. Żwawe ztąd wszczęły się rozprawy: stanęło jednak na tém, że po wydrukowaniu dokumentów, dotyczących konwencyi z Danią zawartéj, i po złożyć się mającem we 24 godzin sprawozdaniu połączonych komitetów: spraw politycznych i władzy centralnéj, wyznaczony będzie dzień do dalszych narad w tym przedmiocie.

— Kommissya ustawodawcza odbyła d. 1 pierwsze swe posiedzenie, obrała swoim Prezesem D-ra Binding I., P. Hadermann Wice-Prezesem, a Sekretarzami PP. Renner i Müller, oraz uchwaliła, że jéj obrady będą publiczne.

— Z największém podziwieniem dowiedziano się tu, że uznanie Posłów Niemieckich, napotkało trudności ze strony Rządów: Francuzkiego i Angielskiego.

Dnia 6 września.

Deput. Dahlmann, jako Referent obu połączonych Komitetów (dla spraw politycznych i dla Władzy Centralnéj), zdawał wczoraj sprawę z przełożonéj Zgrom. Narod. do zatwierdzenia konwencyi zawartéj między Prussami i Danią; a wykazawszy, jak dalece Prussy przekroczyły udzielone sobie przez Władzę Centralną pełnomocnictwo, wnosił, aby Zgromadzenie uchwaliło wstrzymanie środków wojskowych i innych, potrzebnych do wykonania zawartego zawieszenia broni. Wszyscy Ministrowie mieli udział w rozprawach, broniąc postępowania Pruss w sprawie Szlezwickiéj; pomimo to wszakże, wniosek powyższy przyjęty został większością głosów 238 przeciw 221; tak więc zawarte z Danią zawieszenie broni nie zyskało zatwierdzenia Zgromadzenia Narodowego.— W skutku tego, wszyscy Ministrowie, wraz z Prezesem Rady, i wszyscy Podsekretarze Stanu złożyli swoje posady w ręce Arcy-Xięcia Rejenta, który im żądane uwolnienie udzielił, i Dep. Dahlman do utworzenia nowego Ministerstwa powołał.

Xięst. Hohenzollern-Sigmaringen.

Nasz panujący Xiążę Karol (urodzony 1785 roku), z powodu podeszłego wieku, złożył rządy w ręce syna swego, Xięcia Karola Antoniego (urodz. 1811 roku).

W ł o c h y.

Turyn, 30 *sierpnia.*

W *Journal des Débats* donoszą z Turynu co następuje: „Po cofnieniu się Króla Karola-Alberta za rzekę Tessino i Po, wzburzenie, wywołane w ludności Piemontskiej przez niepowodzenia wojska Sardyńskiego, zaczęło powoli uspokajać się i ufność ogólna powracać. Oświecona część narodu i lud niepozbawiony zdrowego rozsądku, zaczynają patrzeć z właściwego stanowiska na fałszywe wiadomości, złośliwe posądzania i obwinienia o zdradę, któremi w czasach ostatnich były zapełnione kolumny Włoskich dzienników. Wszyscy dzisiaj są przekonani, że mimo przywiązania Króla do sprawy niezawisłości Włoskiéj, zostały popełnione wielkie błędy, i że niektórzy Jenerałowie nie umieli wykonać zleceń, jakie im Król w czasie téj wojny poruczał. Nawet, jak się zdaje, Jeneralna-Intendentura armii przewyższyła wszystko, co tylko brak przewidzenia i niedbałość mogą sprawić najzgubniejszego; jednakże wszystko to jest jeszcze dalekiem od umyślnéj zdrady, któréj w żadném zdarzeniu dopuszczać nie podobna bez jas-

очень далеко отъ умышленной измѣны, которой ни въ какомъ случаѣ не должно предполагать безъ вѣрныхъ доказательствъ. Какъ бы то ни было, увѣряютъ, что будетъ произведено серьезное слѣдствіе для разузнанія, кто правъ, кто виноватъ.

— Составъ новаго министерства слѣдующій: предсѣдатель совѣта министровъ, безъ портфеля, маркизъ Альфіери де Состоньо; министръ иностранныхъ дѣлъ генералъ-лейтенантъ графъ Перроне де Санъ-Мартине; министръ внутреннихъ дѣлъ, кавалеръ Пинелли; министръ финансовъ графъ Шонъ де Ревель; министръ публичныхъ работъ Санта Роза; военный и морской министръ графъ Франціни; министръ земледѣлія и торговли, исправляющій временно должность предсѣдателя совѣта министровъ; управляющій министерствомъ просвѣщенія и юстиціи, вице президентъ палаты Мерло. Министерство въ программѣ своей объявило, что займется преобразованіемъ арміи, и охраненіемъ безопасности, и что приняло съ признательностію посредничество двухъ державъ, для заключенія мирнаго союза и отклоненія войны, послѣдствія коей, при способахъ края и при содѣйствіи сосѣднихъ государствъ, не могли быть сомнительны.

— Въ сегодняшней оффиціальной газетѣ напечатана королевская прокламація къ арміи, которая заключена слѣдующимъ словами: „До истеченія срока перемирію, мое правительство предпринимаетъ сильныя мѣры, чтобы возобновить войну. Со всѣхъ сторонъ прибываютъ новые воины подъ тѣ знамена, которыя недавно развѣвали надъ рѣкою Адижемъ. Если утомленіе, недостатки и разныя затрудненія могли отнять у насъ побѣду, то отдыхъ и строгая досциплина снова явятъ свою преданность и мужество. Въ заключеніе предписано, чтобы войска принесли клятву уставу.

— Военный и Морской министръ предписалъ начальникамъ, чтобы они возстановили дисциплину и вызвали изъ отпусковъ офицеровъ, такъ какъ чрезъ нѣсколько дней можетъ случиться необходимость, чтобы войска были въ готовности продолжать дѣйствія. Военное министерство получивъ убѣдительные доносы на нѣсколько высшихъ офицеровъ, относительно ихъ поведенія во время послѣднихъ военныхъ событій, предписано предать ихъ суду.

— Изъ Пармы пишутъ отъ 18 Августа, что фельдмаршалъ-лейтенантъ графъ де ла Туръ, начальникъ 4-го австрійскаго корпуса, издалъ къ жителямъ сего города прокламацію, въ которой сообщаетъ имъ согласно полученному имъ приказанію фельдмаршала графа Радецкаго, что онъ учреждаетъ въ ихъ городѣ временное военное управленіе. Генералъ графъ Дегенфельдъ-Шомбургъ назначенъ губернаторомъ Пармскаго герцогства. Вся военная и гражданская власть соединена будетъ въ его рукахъ. Впредь до повелѣнія будутъ однако же сохранены законы внутренняго управленія, изданные Карломъ-Лудовикомъ Бурбонскимъ.

— Пармскій герцогъ (бывшій Луккскій) прибылъ 17 Августа изъ Мальты въ Неаполь.

— По письмамъ изъ Ливорно, полученнымъ въ Марсели, въ Ливорно произошли 25 Августа безпокойства. При отправленіи пакетбота, привезшаго это извѣстіе, въ городѣ господствовало сильное волненіе и во всѣхъ частяхъ били генеральный сборъ. Причиною смятенія было арестованіе одного проповѣдника, по имени Гаваццы.

— Піэмонтскій генералъ Гарибальди, не признавая перемирія, съ отрядомъ въ 2000 чел., нападалъ на деревни и города, налагалъ контрибуціи, состоящія въ продовольствіи и лошадяхъ, похищалъ казну и проч. Выступившій противъ него австрійскій отрядъ въ 1,500 чел, съ 6-ю пушками, заставилъ его наконецъ скрыться въ Швейцарію, преимущественно въ Магадино, что въ Тессинскомъ кантонѣ.

nych dowodów. Bądź co bądź, zapewniają, że ma nastąpić ścisłe badanie dla wykrycia winnych."

— Nowy gabinet składa się z następujących osób: Prezesem tegoż, bez żadnego wydziału, jest Margr. Alfieri de Sostogno; Ministrem spraw zagranicznych, Jenerał-Porucznik Hr. Perrone de St. Martino; spraw wewnętrznych, kawaler Pinelli; skarbu, Hr. Chaon de Revel; robót publicznych, Santa Rosa; wojny i marynarki, Hr. Franzini; rolnictwa i handlu, tymczasowie Prezes gabinetu, oraz tymczasowie sprawiedliwości, Wice-Prezes Izby, Professor Merlo. Gabinet oświadczył w programacie, że zajmie się reorganizowaniem armii i bezpieczeństwem ludu, tudzież, że przyjął z wdzięcznością pośrednictwo dwóch wielkich narodów, w celu zawarcia zaszczytnego pokoju i uniknienia dalszéj wojny, któréj zresztą wypadek, przy własnéj sprężystości i spodziewanéj pomocy od sąsiadów, nie mógłby być wątpliwym.

— Gazeta urzędowa zawiera w dzisiejszym numerze proklamacyą Króla do armii, którą kończy następującemi słowy: „Nim upłynie czas zawieszenia broni, rząd mój przedsiębierze silne środki, aby wojnę na nowo rozpoczął. Ze wszystkich stron przybywają nowi towarzysze do owych chorągwi, które niedawno nad rzeką Adygą powiewały. Jeżeli utrudzenia, niedostatek i różne trudności mogły nam wydrzeć zwycięztwo, to odpoczynek i ścisła karność powrócą nam znowu dni tryumfu." Następuje odezwa do żołnierzy, aby na nowo swą wierność i swe męztwo udowodnili. Przy końcu zalecone jest złożenie przysięgi przez wojsko na ustawę.

— Postanowienie Ministra wojny i marynarki nakazuje dowódzcom, aby przywrócili karność i oficerów z urlopu przywołali, gdyż za kilka dni zajdzie potrzeba, aby wojsko gotowe było do nowych działań. Ministerstwo wojny po otrzymaniu formalnych denuncyacyj przeciw wyższym kilku oficerom, względem ich zachowania się w czasie ostatniéj kampanii, kazało wytoczyć przeciw nim proces.

— Z Parmy piszą pod d. 18 sierpnia, że Feldmarszałek-Porucznik Hrabia de la Tour, naczelnik 4-go korpusu Austryackiego, wydał do mieszkańców tego miasta odezwę, w któréj zawiadamia ich, że na mocy otrzymanego od Feldmarszałka Hr. Radeckiego rozkazu ustanawia w ich mieście czasowy rząd wojenny. Jenerał Hrabia Degenfeld-Schomburg naznaczony został Gubernatorem Xięstwa Parmy. Cała władza wojenna i cywilna połączona będzie w jego ręku. Do nowych jednakże rozkazów, utrzymane zostaną prawa tyczące się wewnętrznego zarządu, ogłoszone za Karola-Ludwika Burbona.

— Xiążę Parmy (były Xiążę Lukki) przybył d. 17 sierpnia z Malty do Neapolu.

— List z Liworno, odebrany w Marsylii, donosi, że d. 25 sierpnia wybuchnęło w Livornie znaczne zaburzenie. W chwili odejścia statku z tą wiadomością, panowało największe poruszenie, cała ludność była pod bronią. Powstanie to zaszło z powodu uwięzienia exaltowanego jednego kaznodziei, Xiędza Gavazzi.

— Piemontski Jenerał Garibaldi, nie uznając zawieszenia broni, z oddziałem około 2,000 ludzi napadał pojedyncze wsie i miasta, wybierał kontrybucye w żywności i koniach, zabierał kassy rządowe i t. p. Wysłany przeciw niemu oddział 1,500 Austryaków z 6-ma działami zmusił go nareszcie do schronienia się do Szwajcaryi, mianowicie do Magadino, w Kantonie Tessińskim.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Гликсберга—Печ. позвол. 10-го Сентября 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*